

тѣхния развратъ, тѣхното грабителство, тѣхното презрение къмъ българитѣ, тѣхното угодничество предъ турцитѣ, тѣхното преследване на българската школа, българската книга и българския езикъ въ литургията. Панаретъ Гърновски утроилъ данъка, плащанъ на неговитѣ предходници; Неофитъ, замѣстникътъ му, гонѣлъ люто българското духовенство; Никифоръ изгорилъ всички екземпляри отъ българския преводъ на Евангелието (преводъ на Неофита Рилски); Скопскиятъ владика наклеветилъ мнозина първенци въ революционни замисли и станалъ причина да бждатъ тѣ заточени, и т. н. и т. н. И като лайтъ-мотивъ или заключение винаги: „Рано или късно това духовенство трѣбва да се изгони отъ България, дори ако се преобрази на ангелъ!“ ... „Всички като подъ единъ сигналъ трѣбва да изхвърлимъ грѣцкото духовенство вѣнъ отъ границитѣ на нашето отечество, както е изпждено то отъ Влахо-Молдавия, Сърбия и отъ самата Гърция!“

Несъмнено, върху българитѣ тежи преди всичко безмилостната икономическа експлоатация отъ страна на фенерскитѣ кириарси. „Нищо друго тѣ не вършеха, освенъ грабежи на всичко, каквото имъ позволяваше съвѣстѣта и диктуваха обстоятелствата“; „изпращатъ безбройни суми въ твърде бедното си отечество, а подиръ смъртѣта си оставятъ голѣми суми, натрупани чрезъ несправедливостъ, злоупотрѣби и грабежи, за да се раздаватъ между тѣхнитѣ сродници“. Това буди оправданъ ропотъ, силно недоволство между българския народъ; то дава и първия тласкъ на движението за премахване на чуждото духовенство и замѣстването му съ българско, по-скромно, по-честно и по-справедливо въ своитѣ материални нужди. Ако по достовѣрни сведения, добити на самото мѣсто, Селимински твърди, че въ Влахо-Молдавия фенерското духовенство смѣква отъ народа до 500 хиляди желтици годишенъ приходъ, при което само една десета отива по надлежнитѣ мѣста, а „деветъ десети се злоупотрѣбѣва отъ алчнитѣ и покварени игумени, епитропи или тѣхнитѣ екзарси, които оставятъ и голѣми наследства на роднинитѣ си“, то и за другитѣ провинции на Турция важи сжщото, тъй като „главната грижа на архиереитѣ гърци тамъ е да ограбятъ народа подъ булото на вѣрата, за да поддържатъ харемитѣ си и имъ завещаватъ наследства“. Всички развратни синове на владишкитѣ приятели идватъ съ препоръжки за служби въ